habend, ungeheuerlich, scheusslich, grauenhaft Taik. Med. मार्रापि का-पो विकंटे गिरिं गंच्क सदान्वे R.V. 10, 155, 1. वामनै विकंटे: कुब्बे: ततजा-तैर्मकार्वः (भूतसंघैः) MBu. 2, 403. 3, 2338 (nach Nilak. कर = तणासन und विकार = तहिकत). 15856. 6,4294. 10,289. 12,3748. 16,34. HARIV. 9531. 10596. 12218. 13052. R. 5, 10, 19. 21. 17, 28. 6, 11, 43. 7, 16, 8. Suga. 1, 368, 18. Mark. P. 43, 20. Verz. d. Oxf. H. 51, b, 14. ेविधंतर Gir. 4, 5. फटासक्स्रविकारं शेषम् мвн. 3, 15815. विकाराकृति Катийя. 20, 107. मेर्वद्रप 105,88. क्राधान्धकार्विकरभुक्टी Paas. 74, 4. Sas. D. 221, 9. Verz. d. Oxf. H. 139, a, 9. 141, b, 22. म्रतलेलाटमंप्टविकटात्तर्मालिका Spr. (II) 1304. म्रतिविकटाभिः कर्पारगाउलारभाषाभिः Sarvadarçanas. 178, 11.fg. विकरा (so ist wohl zu lesen) भातिम् ÇATR. 14, 331. विकरम् adv. in grauenhaster Weise: विक्स्य Verz.d. Oxs. H. 117, b, 5. परिक्रामात UTTA-RAR. 111,15 (130,13). — c) hervorstehende Zähne habend (द्युर) Dиав. im ÇKDa. — d) über die Maassen schön H. an. Hâlaj. 5, 8. Viçva im ÇKDR. मिणिमोपानविकटा (शाला) R. 5,13,11. KHANDOM. 120. — 2) m. a) ein best. Baum, = High hus Riean. in Nich. Pr. - b) N. pr. einer der hundert Söhne des Dhrtarashtra MBH.1,2731. 6983. 6,2838. 8,2455. eines Wesens im Gefolge Skanda's MBn. 9, 2561. eines Råkshasa R. 5,12,13. 6,69,12. 7,3,39. einer mythischen Person Kathas. 47,86. einer Gans 60,169. Pangar. 76,7. Hir. 110,2, v. l. — 3) f. 知 N. pr. der Mutter Çâkjamuni's Taik. 1,1,14. Med. einer Râkshasi R. 5,23,30. - 4) n. a) weisser Arsenik Valdjabh. in Nigh. Pr. - b) Sandel Dhanv. ebend. - c) Bez. einer best. Art zu sitzen Verz. d. Oxf. H. 94, a, N. 2. — vgl. म्रति॰, उत्कर, प्रकर, संकर.

विकरमाम m. N. pr. eines Dorfes Verz. d. Oxf. H. 133,a,29. विकरल (von विकर) n. = प्राना नृत्पत्प्रायलम् Sin. D. 230,2. विकरिनितम्बा f. N. pr. einer Dichterin Verz. d. Oxf. H. 124,b,39. विकरिनर्न m. N. pr. eines Wesens im Gefolge der Durga Karnas. 12,246.

विकारवर्मन् m. N. pr. eines Fürsten Daçak. 96,6. विकारविषाण m. Hirsch Siddi. in Nigu. Pa.

विकरणङ्ग m. dass. Mad. ebend.

चिकारान 1) adj. Grauen erregende Augen habend: ट्याप्र Pankar. 1, 3,68. — 2) m. N. pr. eines Asura Katuas. 43,224. 383. 46,39.

বিকাঠানন 1) adj. einen grossen oder scheusslichen Mund habend Katuls. 52,77. — 2) m. N. pr. eines der hundert Söhne des Dhṛtarāshtṛa (= বিকাঠ) MBs. 1,4544.

विकाराभ m. N. pr. eines Asura Harry. 12698.

विकारिक (2. वि + क॰) 1) adj. dornenlos. — 2) m. Alhagi Maurorum Tourn. Ğатары. im ÇKDa. Asteracantha longifolia Nees. Riéan. im ÇKDa. — विकारिक: MBH. 12,1385 fehlerhaft für विभेद्धे: (so die ed. Bomb.) oder विरेद्धे: (von Nilak. erwähnte Lesart).

विकार्यक्षपुर n. N. pr. einer Stadt Pakkar. ed. Bomb. IV, S. 20, Z. 5. विकारयन (von काट्य mit वि) 1) nom. ag. der da prahlt, Prahler MBu. 2,2345. 3,1638. 12,3161. Dagar. 2,5. Varah. Bru. S. 75,7. Bru. 18,9. Råga-Tar. 2,157. स्व° dass. R. 3,4,28. स्व° MBu. 12,3010. 13,100. 2016 (उवि° mit der ed. Bomb. zu lesen). Ragn. 14,73. Spr. 1919. 3137. Sau. D. 66. Mark. P. 118,11. — 2) n. das Prahlen, Prahlerei H. 270. Halâs.

1,145. MBH. 8,1961. 4, 48 in der Unterschr. R. 6,36,74. DAÇAR. 4, 68. KÄVJÄD. 2,23. P. 5,1,134, Schol. BHÅG. P. 1,15,19. 3,18,10. ऋशकार्ध-प्रतिज्ञान े KATHÅS. 62,235. ऋात्म े Verz. d. Oxf. H. 185,6,6. विकत्यना f. dass. MBH. 12,5802. DAÇAR. 1,43. — Vgl. डार्विकत्यन.

विकारया (wie eben) f. Prahlerei MBn. 12, 5886.

विकात्यिन् (wie eben) adj. = विकात्यन P. 3,2,143. MBs. 5,1718.fg. Buarr. 7,11. ञ्र° Spr. 2874.

विकया f. gaṇa क्यादि zu P. 4,4,102. — Vgl. वैकयिक. विकर्तु m. N. pr. eines Jådava Hariv. 3138. fgg. 6311. 6374. विकानिकारुक n. und विकाविकारिक n. in Verbindung mit प्रजापते: N. eines Såman Ind. St. 3,223, a. रिकाविकानिक v. l.

विकापाल (2. वि + वा °) adj. der Hirnschale beraubt Hariv. 3780. विकाम्पन (von कम्पू mit वि) 1) m. N. pr. eines Råkshasa Buåc. P.

9,10,18. — 2) n. Bewegung (der Sonne) Ind. St. 10,274. विकम्पित (wie eben) n. Bez. einer best. Senkung des Tones AV. Paår. 3,65. विकमिपन् (wie eben) adj. zitternd: विकमिपकंधर् Månk. P. 63,45.

विकरू (von 1. करू mit वि) gaṇa उत्सादि zu P. 4,1,86. संकाशादि zu 2,80. m. 1) Krankheit Çabdak. im ÇKDs. — 2) Bez. einer best. Fechtart Hariv. 13978. विष्कार die neuere Ausg. — Vgl. वैकर, वैकर्प.

चिक्तर्ण (wie eben) 1) nom. ag. eine Veründerung hervorrufend: ऋाष्ट्यातपद्चिकर्णाः diejenigen Wörter und Stellungen, welche ein Verbum finitum verändern d. i. das als Regel geltende Unbetontsein desselben aufheben, Ind. St. 10, 412. 420. Insbes. heissen so in der Grammatik (mit oder ohne प्रत्यप) die zwischen Wurzel und Personalendungen stehenden stammbildenden Suffixe Par. zu P. 1,2,21. Schol. zu 3, 1,85. 6,1,192. 7,2,44. 8,4,30, Vartt. 1. Siddl. K. 10,b,1. Verz. d. Oxf. H. 171, b,27. fgg. Schol. zu Bhair. 7,93. लुग्चिकरणाता Schol. zu P. 3,2,142. 145. — 2) n. a) das Verändern, Modificiren: उपधारक्षेत्र कुर्यान्यमार्थिकरणा मिति wenn म oder न einen Wandel erfahren Ind. St. 4, 206. सर्वे Nik. 1,3. — b) störende Einwirkung: चिकरणामां कार्यान्यमित्रपाणामिनिद्रपाणामिमित्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिमित्रपाणामिमित्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपाणामिनिद्रपा

विकर्सल (2. वि 🕂 क °) 1) adj. (f. ऋ) ungeheuerlich, grauenhaft Med. t. 55. MBH. 9, 2601. मूर्ति PRAB. 65,11. MARK. P. 118,48. प्रकार्तत Pankkat. 218,1. — 2) f. ऋ Bein. der Durg & H. ç. 57. Kathâs. 52,159.

विकरालता(von विकराल) f. scheussliches Aussehen, Grauenhaftigkeit: ततः प्रहारविकारा ४यं में ललाट एवं विकरालता गतः Pakkar. 218,13. विकरालम्ख m. N. pr. eines Makara Pakkar. 203,7.

चिकाण (2. चि + काण) 1) adj. a) etwa auseinanderstehende Ohren habend (als gute Eigenschaft eines best. Hausthiers) AV. 5, 17, 13. — b) keine Ohren habend, taub Spr. 3915. — 2) m. a) eine Art Pfeil MBu. 7, 7420. 8, 3758. Vgl. चिकाणिन. — b) N. pr. eines Mannes P. 4, 1, 117. 124. MBu. 13, 688. ein Sohn Karna's Haben. 1704. Dhrtarashtra's MBu. 1,2447. 2729. 3810. 4543. 4,1151. 5,791. Buag. 1,8. — c) pl. N. pr. einer Völkerschaft MBu. 6, 2105. Vgl. चिकाणिक. — 3) f. \$ Bez. einer best. Ishtaka TS. 5, 3, 2, 3. Çat. Ba. 8, 5, 4, 9. 7, 2, 9. 10, 1, 2, 7. Kat. Ça. 17, 7, 11. 20. — 4) n. N. eines Saman TBa. 1, 2, 4, 3. Air. Ba.